

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 august 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei și încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2016, declarat de avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului

Draguțan Veaceslav Iacob, născut la 28 iunie 1974, originar din s.Recea, r-nul Strășeni, domiciliat în or.Strășeni, str.Miron Costin, 39.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 23.12.2015 - 19.01.2016;

2. Instanța de apel: 11.02.2016 - 19.04.2016;

3. Instanța de recurs: 11.07.2016 - 10.08.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni din 19 ianuarie 2016, Draguțan Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, la amendă în mărime de 550 unități convenționale.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Draguțan Veaceslav, la 08 decembrie 2015, ora 17.00, conștientizând caracterul social-periculos al acțiunilor de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate și consecințele care pot surveni, complementar, având interdicția, prin sentința Judecătorei Strășeni din 24 aprilie 2013, de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, ignorând prevederile pct.14 lit.a) din Regulamentul circulației rutiere, conducea automobilul de model „Mercedes 208 D”, cu n/î ST BA 057, deplasându-se pe str.Orheiului, or.Strășeni și, fiind stopat de către colaboratorii de poliție, în procesul verificării actelor, prezentând semne evidente că se află în stare de ebrietate alcoolică, a fost supus testării alcoolscopice cu aplicarea alcotestului „Drager”. În rezultatul testării s-a constatat că în aerul expirat de el se conținea o concentrație de alcool în mărime de 0.94 mg/l, care conform art.134 alin.(3) Cod penal și Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009, se califică drept stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui V.Draguțan, în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, să-i fie stabilită pedeapsa de 8 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art.90 Cod penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 1 an, invocând că pedeapsa stabilită nu-și va atinge scopul pedepsei penale, al restabilirii echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane; - instanța nu a luat în considerație că inculpatul anterior a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, care nu și-a atins scopul, inculpatul săvârșind cu intenție o

infraacțiune similară; - instanța eronat a reținut în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinei, fără a ține cont că aceasta constituie un element inerent al procedurii prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală.

4. Prin decizia și încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2016, a fost admis apelul procurorului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care lui V.Draguțan, în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 6 luni închisoare.

În temeiul art.85 Cod penal, prin cumulul parțial de sentințe, la pedeapsa aplicată a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei fixată prin sentința Judecătoriei Strășeni din 24 aprilie 2013, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel a indicat că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infraacțiunilor imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite o încadrare juridică corectă, însă nejustificat a aplicat în privința acestuia o pedeapsă prea blândă.

În acest ultim aspect, instanța de apel a indicat că, prima instanță, la stabilirea pedepsei nu în plină măsură a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, de gravitatea infraacțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Consecvent, prima instanță a omis să rețină că în acțiunile inculpatului persistă starea de recidivă, or, la data săvârșirii prezentei infraacțiunii, inculpatul avea antecedente penale nestinse pentru comiterea unei infraacțiuni similare, cu intenție, fapt ce demonstrează că acesta nu a mers pe calea corijării, fiind imposibilă aplicarea unei pedepse mai blânde.

Prin urmare, ținând cont de prevederile art.7, 61, 75 și 85 Cod penal, de gravitatea infraacțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infraacțiunilor ușoare, de persoana celui vinovat, și anume că acesta și-a recunoscut vinovăția, se căiește pentru fapta comisă, a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior a fost condamnat, dispune de antecedente penale nestinse și a săvârșit infraacțiunea în stare de recidivă, instanța de apel a considerat că pedeapsa echitabilă pentru fapta săvârșită este închisoare pe un termen de 6 luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

5. Împotriva hotărârilor menționate a declarat recurs ordinar avocatul T.Lepădatu în numele inculpatului care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că pedeapsa stabilită inculpatului prin sentința Judecătoriei Strășeni din 24.04.2013 a fost executată pînă la săvârșirea prezentei infraacțiuni și eronat a aplicat speței prevederile art.85 Cod penal; - instanța nu a ținut cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză - recunoașterea vinovăției și căința sinceră în cele comise.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit art.420 alin.(3) Cod de procedură penală, recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel se consideră făcut și împotriva încheierii acesteia, chiar dacă aceasta a fost dată după pronunțarea hotărârii recurate.

Reieșind din textul recursului, recurentul invocă drept temei de casare a hotărârilor instanței de apel pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa aplicată lui V.Draguțan.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și greșit a aplicat față de inculpat prevederile art.85 Cod penal, stabilindu-i pedeapsa închisorii reală, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pe motiv că antecedentul penal anterior este stins, Colegiul penal le consideră lipsite de temei.

Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Subsecvent, potrivit art.34 alin.(1) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

Potrivit art.111 lit.e) Cod penal, se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele condamnate la o pedeapsă mai blîndă decît închisoarea - după executarea pedepsei.

Este cert faptul că, potrivit sentinței Judecătorei Strășeni din 24.04.2013, inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Respectiv, este sesizabil faptul că din 24.04.2013, termenul de 3 ani pentru interdicția de a nu conduce mijloace de transport, urma să expire la 24.04.2016, inculpatul, însă, la 08.12.2015, a săvârșit o nouă infracțiune, aflîndu-se în stare de recidivă, or, pedeapsa complementară nu a fost executată, antecedentele penale pentru acesta fiind încă valabile, adică nestinse.

Astfel, potrivit art.85 alin.(1) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

În aceste circumstanțe, instanța de apel corect a constatat că infracțiunea incriminată inculpatului a fost săvârșită în stare de recidivă și că speței sunt aplicabile prevederile art.85 alin.(1) Cod penal, adăugînd la pedeapsa numită, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința anterioară.

Cu referire la argumentele recurentului, precum că instanța de apel nu a luat în considerație circumstanțele atenuante – recunoașterea vinovăției și căința sinceră, Colegiul penal consideră că instanța corect a conchis că inculpatul săvîrșind din nou o infracțiune intenționată, nu și-a tras concluziile de rigoare și nu a pornit pe calea corijării și respectiv, față de acest nu este rezonabilă aplicarea unei pedepse mai blînde din cele prevăzute la art.264¹ alin.(4) Cod penal, or, Colegiul reiterează că potrivit art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

În concluzie, Colegiul penal constată că, la stabilirea pedepsei lui V.Draguțan, instanța de apel a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, numindu-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în limitele prevăzute de sancțiunile normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că hotărîrea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și că instanța la stabilirea pedepsei nu s-a expus asupra circumstanțelor atenuante, sînt neîntemeiate, dimpotrivă aceasta este bine argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii și individualizată conform prevederilor legale. Deci, analizînd materialele cauzei și hotărîrea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocat în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului Draguțan Veaceslav, împotriva deciziei și încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui Draguțan Veaceslav, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu